

Ledare

SINIKKA RAJANIEMI
Överdirektör, Fimea

LÄKEMEDELSBEHANDLINGEN AV CANCER GENOMGÅR EN OMVÄLVNING – HUR SKA VI SVARA PÅ UTMANINGEN?

Våra ökande vetenskapliga kunskaper och den moderna teknologin har möjliggjort utvecklingen av läkemedelsbehandlingar av cancer på ett sätt som vi som arbetar inom läkemedelsbranschen kan tillsammans vara både stolta och glada över. I detta nummer av tidningen Sic! behandlar vi dagsläget inom utvecklingen, men tar oss även en titt på möjlig vårdpraxis i framtiden. Vidare belyser vi försäljningstillståndsprocessen för cancerläkemedel och konstaterar att det idag finns läkemedelsbehandlingar för allt fler svårbehandlade cancerformer som enligt forskningen förlänger livet.

De nya precisa cancerbehandlingarna bidrar till att öka vårt förtroende för att den moderna medicinen kan hjälpa oss om vi drabbas av en cancersjukdom. När vi sedan hamnar i den situationen i verkligheten antingen själv eller genom någon av våra närstående, är det dock känslorna som styr. Vi behöver både handledning och stöd av en anställd inom hälso- och sjukvårdssystemet när vi funderar över om det är klokt att inleda den läkemedelsbehandling som erbjuds oss. När är nyttan av en läkemedelsbehandling större än eventuella biverkningar av den? Vad betyder det sist och slutligen med tanke på ett individuellt liv och dess kvalitet?

Såsom **Päivi Hietanen** påpekar i detta nummer behöver vi information för att kunna lita på att en ändamålsenlig läkemedelsbehandling förverkligas. För att behandlingen ska lyckas är det speciellt viktigt att de anställda inom hälso- och sjukvården har en god interaktion med patienten och dennes närstående. Patientorganisationerna erbjuder också stöd och trygghet.

Problemet med ändamålsenlig läkemedelsbehandling av cancer är inte bristen på nya innovationer eller försäljningstillstånd som beviljats för dem. Smärtpunkten ligger i prislappen på innovationerna. Det uppstår ett behov att fundera på hur vi i fortsättningen ska säkra tillgången till läkemedelsbehandlingar för dem som har den största nyttan av behandlingarna i verkligheten. En upplyst utvärdering av dokumentationen av försäljningstillstånd är inte tillräcklig. Det krävs en stark satsning på planeringen av en strategi för ibruktagnin av läkemedlen och framför allt en bred värdediskussion om inriktningen av läkemedelsbehandlingarna. Genom detta kan vi rikta våra gemensamma resurser till de platser där de är allra mest till nytta för patienterna. ■